

ПОЛІТИЧНІ ІНСТИТУТИ І ПРОЦЕСИ

УДК 342.84(477.6)"2012"

М. І. Майборода

ПАРЛАМЕНТСЬКІ ВИБОРИ 2012 РОКУ В КОНТЕКСТІ ЗМІН ПОЛІТИЧНИХ ПОГЛЯДІВ НАСЕЛЕННЯ ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

Проаналізовано виборчу кампанію 2012 року у Донецькій області в рамках парламентських виборів. Виявлено еволюцію політичних уподобань електорату регіону, зокрема певну втрату підтримки населенням Партії регіонів та зміцнення позицій Комуністичної партії України. Проте в наслідок виборів 2012 року розстановка сил на політичному полі не змінилася.

Ключові слова: партія, регіон, ресурс, вибори, виборча кампанія, електорат, виборчий список.

Парламентські вибори є однією з ознак демократичної держави. З одного боку вони дають можливість населенню висловити свої політичні уподобання та надати оцінку діючій владі, а з іншого – вони є засобом легітимізації центрального органу законодавчої влади, який формується шляхом волевиявлення громадян на підставі загального виборчого права. Крім того, парламентські вибори є випробуванням на ефективність кожної партії в умовах активної політичної конкуренції.

Особливе значення має дослідження виборчої кампанії на регіональному рівні, оскільки воно дає можливість зрозуміти специфіку регіонального політичного процесу та його вплив на розвиток держави в цілому.

Метою статті є вивчення парламентських виборів 2012 року в контексті зміни політичних настроїв населення Донецької області. Автор ставить завдання проаналізувати умови, в яких відбувалися парламентські вибори 2012 року, рівень представленості регіону у виборчих списках політичних партій, перебіг виборчої кампанії на Донеччині та результати голосування 28 жовтня 2012 року.

Історіографічну базу даної проблеми складають праці О. Голобуцького, Т. Криворучко, В. Якушика, О. Бойко, В. Кипеня, О. Леонова, в яких подана класифікація політичних партій України за ідеологічною приналежністю, а також окреслені проблеми відносин держави та партій [1; 2; 3].

Процес створення окремих політичних сил Донецької області та різні аспекти їхньої діяльності проаналізовано у працях Т. Болбат, В. Ликова, А. Фіщука, В. Ковальського, Є. Пожидаєва [4; 5]. Ці роботи мають безперечну цінність в розумінні політичної ситуації в Донецькій області, однак не висвітлюють хід виборчої кампанії 2012 року та її результати в контексті регіону.

Джерельною базою дослідження є законодавчі акти, що регулюють діяльність політичних партій, їхню участь у виборах до центральних та місцевих органів влади, виборчі списки 2012 року та матеріали, що знаходяться на сайтах політичних сил.

Умови парламентських виборів 2012 року та стартові позиції основних гравців на політичному полі України суттєво відрізнялися від тих, що існували у 2007 році.

Головною відмінною рисою було те, що колишні влада і опозиція помінялися місцями внаслідок президентських виборів 2010 року. Крім того, змінилася сама організація державної влади від парламентсько-президентської до президентсько-парламентської республіки, внаслідок відміни політичної реформи 2005 року.

В цих умовах, увесь негатив, пов'язаний з прорахунками виконавчої влади як у внутрішній, так і зовнішній політиці, неодмінно мав асоціюватися у свідомості суспільства фактично лише з однією політичною силою – Партією регіонів, яку представляли Президент та Уряд. Цей факт суттєво вплинув на втрату нею прихильності частини електорату як на загальнодержавному, так і регіональному рівні, зокрема в базовій для Партії регіонів Донецькій області.

Кращими, ніж попередні парламентських виборів виглядали позиції Комуністичної партії України. Вона мала усі шанси покращити свій результат за рахунок розчарованої частини електорату Партії регіонів, та голосів колишніх прихильників інших лівих сил, зокрема Соціалістичної партії України.

У той же час, більшість політичних сил, які можна позиціонувати як опозиційні, зробила ставку на об'єднання та спільну участь у виборчій компанії у вигляді Об'єднаної опозиції. На її користь могло певною мірою зіграти ув'язнення колишнього Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко та экс-міністра внутрішніх справ Юрія Луценка, які могли бути представленими як жертви режиму.

Що стосується позапарламентських на той час сил УДАР та Всеукраїнського об'єднання «Свобода», то вони могли розглядатися певною частиною виборців у якості реальної альтернативи як чинній владі, так і парламентській опозиції, яка виявилася неефективною, а її окремі представники стали перебіжчиками до парламентської більшості.

Одним з ключових факторів, що вплинув на результати парламентських виборів стала традиційна зміна виборчого законодавства. 17 листопада 2011 року Верховною Радою було ухвалено новий закон «Про вибори народних депутатів України», який передбачає ряд принципів новел, зокрема, системи виборів, виборчого бар'єра, суб'єктів виборчого процесу, порядку формування виборчих комісій, здійснення окремих виборчих процедур [6].

Вибори мали відбутися за змішаною пропорційно-мажоритарною системою, повернення до якої вітчизняні політики та експерти сприйняли неоднозначно. Одні з них вважають, що це є регресом у розвитку виборчої системи, інші, навпаки - кроком уперед, оскільки така система дозволяє наблизити депутата до виборців і зробити його діяльність більш відповідальною перед ними [7].

Аналіз виборчих списків партій 2012 року показує, що Донецька область, так само як і під час попередніх парламентських виборів була представлена у тій чи іншій мірі у списках основних гравців виборчої кампанії.

Знову найбільше представництво регіон отримав у виборчому списку Партії Регіонів. Серед першої сотні двадцять п'ять кандидатів є представниками Донеччини. В цілому серед 225 кандидатів списку Партії регіонів – 38 представники Донецької області, яка таким чином займає друге місце за рівнем представленості після Київщини [8]. Інші регіони країни, зокрема західні, представлені значно менше. Фактично партія знову зробила ставку на електорат базових для себе регіонів.

Крім того, на XIV з'їзді Партія регіонів затвердила виборчий список кандидатів у народні депутати за одномандатними виборчими округами. Серед них 20 кандидатів було висунуто в одномандатних округах Донеччини. Усі вони є представниками політичної та бізнесової еліти регіону. Серед них такі відомі особи, як Олександр Бобков, Валентин Ландик, Микола Левченко, Юхим Звягильський, Сергій Ключев, Олексій Азаров, Владислав Лук'янов, Сергій Матвієнков, Олексій Білий [9].

У той же час, у виборчих списках, та списках кандидатів у народні депутати за одномандатними виборчими округами Об'єднаної опозиції і Комуністичної партії України – головних конкурентів Партії регіонів, Донецька область має значно меншу представленість.

Так, у партійному списку Об'єднаної опозиції представники регіону отримали заздалегідь непрохідні місця. Зокрема керівник виборчого штабу у регіоні та член Фронту змін Олександр Ярошенко отримав лише 77 місце. Під номером 85 – заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки Михайло Волинець.

Усього до списку Об'єднаної опозиції потрапило лише 4 представника Донеччини, серед яких двоє є членами Фронту змін, один – членом «Батьківщини» та один – безпартійним [10].

У списку кандидатів у депутати в одномандатних виборчих округах Донецької області від «Батьківщини» не має відомих та впливових у регіоні фігур. Переважно це представники середнього бізнесу та партійні функціонери [11].

В цілому можна зробити висновок, що Об'єднана опозиція не поклала особливих надій на прихильність електорату даного регіону. Тому його представники отримали непрохідні місця і не мали особливого стимулу для активної роботи з населенням.

До виборчого списку Комуністичної партії України було включено 20 представників Донецької області, найбільш відомим з яких є перший номер, голова партії Петро Симоненко. Прохідне місце отримав другий секретар Донецького обласного комітету партії Володимир Бідьовка (№18) [12].

В цілому, серед представників Донеччини у списку компартії не має таких гучних та відомих прізвищ бізнесменів, керівників підприємств та працівників органів місцевого самоврядування, як у списку Партії Регіонів. Переважно це партійні функціонери, помічники-консультанти народних депутатів України та пенсіонери. У той же час, слід зазначити, що окремі регіони країни представлені в ньому більш рівномірно.

Комуністичною партією України були висунуті і кандидати у народні депутати в 21 мажоритарному виборчому окрузі Донецької області. Найбільш відомими серед них є чинні на той момент народні депутати Микола Кравченко (перший секретар Донецького обласного комітету партії) та Євген Волинець, робітник, обраний народним депутатом за партійним списком у 2007 році [13].

У загальнопартійному виборчому списку Всеукраїнського об'єднання «Свобода» Донецька область не отримала належного представництва. З 225 кандидатів у народні депутати лише три є представниками цього значного регіону. Вони отримали заздалегідь непрохідні місця у списку. Це молоді, нікому не відомі люди. В цілому слід відзначити, що у списку «Свободи» найбільш представленими виявилися західні регіони країни – Львівська, Тернопільська, Волинська та Івано-Франківська області [14]. У свою чергу східні регіони представлені погано. Все це говорить про те, що партійне керівництво чітко усвідомлювало, що населення сходу України і особливо Донеччини традиційно є не дуже сприйнятливим до націоналістичних ідей.

У виборчому списку УДАР Донецьку область представляли п'ять кандидатів у народні депутати України. З них можна відзначити голову Донецької обласної організації партії Єгора Фірсова [15].

Характерною рисою виборчої кампанії 2012 року у Донецькій області була ставка провідних політичних сил регіону на особисті зустрічі кандидатів у народні депутати з населенням. Найбільш активними у цьому відношенні виявилися кандидати у народні депутати від Партії регіонів.

6 серпня 2012 року до Донецької області завітали радник та уповноважений Прем'єр-міністра Анатолій Толстоухов та кандидат у народні депутати по 54 мажоритарному виборчому округу Владислав Лук'янов, які зустрілися з мешканцями Шахтарську та Харцизьку.

Кандидати у народні депутати Нестор Шуфрич та Олександр Бобков 20 серпня перебували у Будьонівському та Пролетарському районах м. Донецька. Під час зустрічі з виборцями Нестор Шуфрич черговий раз звернув увагу на важкий спадок, який дістався нинішній владі від попередників, і зазначив, що уряду вдалося стабілізувати економічну ситуацію, але для закріплення цього успіху Партія регіонів має перемогти у 2012 році [16]. З виборцями Донеччини спілкувалися Олена Бондаренко, Ірина Акімова та Вадим Колесніченко.

Окрім цього, органи місцевого самоврядування Донецької області, у яких Партія регіонів має абсолютну більшість, саме під час виборчої кампанії розвили бурхливу діяльність з благоустрою. Відбувалися ремонти шкіл, доріг та лікарень. 23 жовтня 2012 року у м. Маріуполі відбулося урочисте відкриття відремонтованої дільниці автодороги по вулиці Шевченко [17]. Безумовно, такі акції були невинними і в контексті виборів їх необхідно розглядати, як засіб завоювання симпатій електорату.

Що стосується Комуністичної партії України, то вона так само, як і Партія регіонів зробила ставку на спілкуванні кандидатів у народні депутати з виборцями. Зокрема в липні 2012 року на Донеччині із візитом побував голова партії Петро Симоненко. Він провів зустрічі з виборцями Донецьку, Горлівки, Докучаєвську та Дзержинську [18].

18 серпня голова Донецького обласного осередку партії, народний депутат Микола Кравченко провів зустрічі з виборцями м. Сніжне Старобешівського району. Він заявив про підготовку влади до фальсифікацій під час голосування та підрахунку голосів і закликав мешканців не продавати свої голоси [19].

У вересні 2012 року на Донеччину знову завітав Петро Симоненко. Цього разу він зустрівся з виборцями Сніжного, Волновахи, Маріуполя, Слов'янська та Донецька. В цілому виборча кампанія Комуністичної партії України 2012 року в Донецькій області проходила досить спокійно.

Початок виборчої кампанії «Батьківщини» 2012 року у Донецькій області позначився черговою зміною керівництва обласного осередку партії. У вересні 2012 року президія політичної ради партії прийняла рішення про звільнення з посади голови Донецької обласної організації Гарегіна Арутюнова та його заступника Тетяни Павлюк у зв'язку із пасивністю у проведенні передвиборчої кампанії. Виконуючим обов'язки голови обласного осередку «Батьківщини» було призначено народного депутата Сергія Пашинського [20].

Під час виборчої кампанії 2012 року «Батьківщина» так само, як Партія регіонів та Комуністична партія України віддавала перевагу зустрічам та прямому спілкуванню кандидатів у народні депутати із виборцями.

На початку липня з представниками профспілкових та громадських організацій м. Дзержинську зустрівся народний депутат Михайло Волинець. Він поспілкувався із шахтарями-регресниками та прийняв від них цілу низку пропозицій щодо доопрацювання програми Об'єднаної опозиції по такому напрямку, як діяльність профспілок [21].

Слід відзначити, що Донецька обласна організація Комітету виборців України досить негативно оцінила умови виборчої кампанії 2012 року. 25 жовтня її голова Сергій Ткаченко зазначив, що у більшості округів вже відомо, хто переможе на виборах, оскільки Партія регіонів та її кандидати-мажоритарники технічно переграли своїх опонентів за рахунок використання адміністративного ресурсу та більш системної роботи [22]. Окрім активного використання партією влади адміністративного ресурсу, Сергій Ткаченко відзначив і таку проблему, як непрямий підкуп виборців у вигляді подарунків, ремонту шкіл та доріг, путівок до санаторіїв та іншої благодійності від кандидатів політичних сил [22]. Згідно із його загальною оцінкою виборча кампанія 2012 року у Донецькій області проходила в неконкурентних умовах.

В цілому, саме використання адміністративного, потужного фінансового і людського ресурсу, наряду з низьким рівнем координації дій між опозиційними партіями та їх кандидатами-мажоритарниками забезпечили Партії регіонів більшість голосів виборців під час голосування 28 жовтня 2012 року. Слід зазначити що її результат на Донеччині виявився значно кращим ніж по Україні. На загальнодержавному рівні партію підтримало 30 % виборців, що було на 4,37 % менше ніж на позачергових парламентських виборах 2007 року [23; 24]. У Донецькій області її підтримали 65,09% виборців [25]. Але і в межах базового для партії регіону рівень її підтримки у 2012 році знизився майже на 7% у порівнянні з 2007 роком [26]. Втім, не зважаючи на певне падіння рейтингу, Партія регіонів все одно стала лідером перегонів, зайнявши перше місце як по Україні в цілому, так і на Донеччині.

Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина» на загальнодержавному рівні отримало 25,54 % голосів, зайнявши друге місце за рівнем підтримки населення [23]. Проте, рівень його підтримки в Донецькій області виявився найнижчим у порівнянні з іншими регіонами. Тут «Батьківщина» отримала лише 5,26 % [27]. У порівнянні з результатами голосування в регіоні у 2007 році суттєвого зростання популярності «Батьківщини» не відбулося. Її підтримка на Донеччині зросла трохи більше ніж на 1 % [28].

Що стосується політичної партії «УДАР» Віталія Кличка, яка посіла третє місце у списку лідерів виборчих перегонів 2012 року, отримавши 13,96 % голосів на загальнодержавному рівні, то на Донеччині її підтримало лише 4,71 % виборців [23; 29].

У той же час, Комуністична партія України, хоча і не отримала такої підтримки, як у 1998 році, але значно покращила свій результат у порівнянні з 2007 роком. Якщо тоді за неї віддали свої голоси 5,39 % виборців на загальнодержавному рівні, то тепер – 13,18 % виборців [23; 24]. Таким чином, за результатами виборів 2012 року партія зайняла четверте місце по Україні. Проте, у Донецькій області вона посіла друге місце після Партії регіонів, отримавши 18,85 % голосів, що на 12,8 % більше ніж у 2007 році [30; 31]. Такий успіх комуністів можна пояснити тим, що за них віддала свої голоси певна частина електорату, розчарованого у діяльності Партії регіонів, а також частина колишнього електорату інших лівих сил, зокрема Соціалістичної партії України.

Всеукраїнське об'єднання «Свобода» по Україні отримало 10,44 % голосів. В Донецькій області в його підтримку проголосувало лише 1,2 % виборців, що пояснюється стійким несприйняттям націоналістичних ідей населенням регіону [23; 32]. У порівнянні з 2007 роком «Свобода» покращила свій результат більше ніж на 1%. Тоді її рейтинг в регіоні становив 0,08 % [33].

У той же час, згідно з результатами голосування в одномандатних виборчих округах Донеччини переконливу перемогу отримали кандидати від Партії регіонів [34].

Висновки. Таким чином, під час парламентських виборів 2012 року Донецька область отримала належне представництво лише у виборчих списках Партії регіонів та Комуністичної партії України. У списках Об'єднаної опозиції, партії «УДАР» та «Свободи» вона представлена у значно меншій мірі, а самі представники отримали непрохідні місця.

Особливістю виборчої компанії стало безпосереднє спілкування кандидатів у народні депутати з населенням області під час особистих зустрічей. Проте її умови були неконкурентними для різних політичних сил.

В цілому вибори 2012 року призвели до появи нових потужних гравців на політичному полі країни. Політичними силами, за які значна частина населення віддала свої голоси, у якості альтернативи як парламентській більшості так і опозиції, стали УДАР та «Свобода». Значною мірою саме розчарування певної частини електорату у діяльності Партії регіонів та «Батьківщини» стало причиною успіху цих партій в Донецькій області під час парламентських виборів 2012 року.

Отже, парламентські вибори 2012 року показали певну зміну політичних уподобань населення регіону. Результати голосування демонструють, що Донеччина дещо полівішала. Партія регіонів втратила підтримку частини свого електорату, але все одно залишилася найбільш популярною та впливовою силою. У свою чергу за її рахунок значно покращила свій результат Комуністична партія України. Втім, розклад сил на політичному полі Донецької області практично не змінився. Як і під час місцевих виборів, опозиційні сили виявилися непопулярними.

Як не дивно, але у 2012 році збільшилася кількість прихильників націоналістичної «Свободи». Здавалося б, що у неї не має на це шансів, якщо враховувати історичну особливість Донеччини, як поліетнічного та робітничого регіону. Пояснити цей факт можна лише зростанням протестних настроїв у суспільстві щодо існуючої влади і відсутністю можливості проголосувати проти всіх.

Але в цілому з 2007 по 2012 роки на політичному полі Донецької області так і не з'явилися впливові актори, які були б здатні повноцінно конкурувати з Партією регіонів, та забезпечити реальну багатопартійність.

Список використаної літератури

1. Політичні партії України / О. Голобуцький, Т. Криворучко, В. Кулик, В. Якушик ; Нац. ун-т «Кієво-Могилянська акад.» ; АПА ; Центр суспільно-політичних досліджень ; ред. В. М. Якушик. – К. : Кобза, 1996. – 144 с.

2. Бойко О. Ю. Особливості трансформації партійної системи України за роки незалежності : автореф. дис. ... канд. політ. наук : спец. 23.00.02 Політичні інститути та процеси / О. Ю. Бойко. – Чернівці, 2005. – 21 с.

3. Кипень В. Партии, общество, государство: взаимодействие в украинских реалиях / В. Кипень, О. Леонов // Партії в сучасному політичному процесі Донеччини: стан і перспективи. – Донецьк : Рісн Нісд, 2004. – С. 26–43.

4. Болбат Т. Донецкая область: политические партии, движения, общественные организации / Т. Болбат, В. Лыков, Е. Халимова. – Донецк : Лебедь, 1994. – 87 с.

5. Фіщук А. Партії в сучасному політичному процесі Донеччини: стан і перспективи / А. Фіщук, Г. Ковальський, Є. Пожидаєв // Партії в сучасному політичному процесі Донеччини: стан і перспективи. – Донецьк : Рісн Нісд, 2004. – С. 3–25.

6. Закон України про вибори народних депутатів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://electioninfo.org.ua/1.php?i=577>

7. Парламент і парламентські вибори 2012 р.: політична ситуація, суспільні настрої та очікування [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://razumkov.org.ua/upload/Przh_Partii_2012_fnl.pdf

8. Виборчий список. Партія регіонів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.cvk.gov.ua/pls/vnd2012/WP406?PT001F01=900&pf7171=50>

9. Мажоритарники ПР в Донецкой области [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pr.dn.ua/articles/art_6938.html

10. Виборчий список. політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина» [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<http://www.cvk.gov.ua/pls/vnd2012/WP406?PT001F01=900&pf7171=52>

11. Список кандидатів у депутати в одномандатних виборчих округах від "Об'єднана опозиція «Батьківщина» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://but.dn.ua/node/541>

12. Виборчий список. Комуністична партія України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.cvk.gov.ua/pls/vnd2012/WP406?PT001F01=900&pf7171=11>

13. Список кандидатів в народные депутаты Украины в мажоритарных избирательных округах Донецкой области // Коммунист Донбасса. – 2012. – № 30. – С. 3.

14. Виборчий список. політична партія Всеукраїнське об'єднання «Свобода» [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
<http://www.cvk.gov.ua/pls/vnd2012/WP406?PT001F01=900&pf7171=71>
15. Виборчий список. Політична партія «УДАР (Український Демократичний Альянс за Реформи) Віталія Кличка» [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
<http://www.cvk.gov.ua/pls/vnd2012/WP406?PT001F01=900&pf7171=55>
16. О планах, задачах и проблемах [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
http://pr.dn.ua/articles/art_7120.html
17. Сегодня лишь скептики не замечают изменений к лучшему в Мариуполе [Электронный ресурс]. – Режим доступу: http://pr.dn.ua/articles/art_7602.html
18. Симоненко П. Страну надо возвращать народу / П. Симоненко // Коммунист Донбасса. – 2012. – № 28. – С. 1–2.
19. Искренность в Снежном и Новокатериновке // Коммунист Донбасса. – 2012. – № 33. – С. 1.
20. Батьківщина» уволила главу Донецкой облорганізації за пассивность [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
<http://podrobnosti.ua/power/2012/09/29/860900.html>
21. Михайло Волинець зустрівся з шахтарями-регресниками [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://but.dn.ua/node/535>
22. Тенденції цьогорічної передвиборчої кампанії 2012 на Донеччині [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.cvu.dn.ua/news/tendenciyi-cogorichnoyi-peredviborchoyi-kampaniyi-2012-na-donechchini>
23. Відомості про підрахунок голосів виборців по загальнодержавному багатомандатному виборчому округу [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
<http://www.cvk.gov.ua/pls/vnd2012/wp300?PT001F01=900>
24. Відомості про підрахунок голосів виборців в межах України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.cvk.gov.ua/pls/vnd2007/w6p001>
25. Відомості про підрахунок голосів виборців по загальнодержавному багатомандатному виборчому округу в межах регіонів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.cvk.gov.ua/pls/vnd2012/wp302?PT001F01=900&pf7171=50>
26. Відомості про підрахунок голосів виборців в межах регіонів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.cvk.gov.ua/pls/vnd2007/w6p001>
27. Відомості про підрахунок голосів виборців по загальнодержавному багатомандатному виборчому округу в межах регіонів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.cvk.gov.ua/pls/vnd2012/wp302?PT001F01=900&pf7171=52>
28. Відомості про підрахунок голосів виборців в межах регіонів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.cvk.gov.ua/pls/vnd2007/w6p001>
29. Відомості про підрахунок голосів виборців по загальнодержавному багатомандатному виборчому округу в межах регіонів України [Електронний ресурс]// . – Режим доступу: <http://www.cvk.gov.ua/pls/vnd2012/wp302?PT001F01=900&pf7171=55>
30. Відомості про підрахунок голосів виборців по загальнодержавному багатомандатному виборчому округу в межах регіонів України [Електронний ресурс]// . – Режим доступу: <http://www.cvk.gov.ua/pls/vnd2012/wp302?PT001F01=900&pf7171=11>
31. Відомості про підрахунок голосів виборців в межах регіонів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.cvk.gov.ua/pls/vnd2007/w6p001>
32. Відомості про підрахунок голосів виборців по загальнодержавному багатомандатному виборчому округу в межах регіонів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.cvk.gov.ua/pls/vnd2012/wp302?PT001F01=900&pf7171=71>
33. Відомості про підрахунок голосів виборців в межах регіонів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.cvk.gov.ua/pls/vnd2007/w6p001>

34. Відомості про підрахунок голосів виборців в межах одномандатних виборчих округів [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<http://www.cvk.gov.ua/pls/vnd2012/wp039?PT001F01=900>

Стаття надійшла до редакції 05.05. 2013.

М. І. Mayboroda

THE PARLIAMENTARY ELECTIONS 2012 IN THE CONTEXT OF CHANGES OF POLITICAL VIEWS OF THE POPULATION OF DONETSK REGION

The election campaign in the theme of parliamentary elections in Donetsk region 2012 was analyzed. The evolution of political likings for the electorate of the region was exposed, in particular the definite loss of support from the side of the population the Party of Regions and the consolidation of positions of the Communist Party of Ukraine. However, following the elections 2012, the alignment of forces in the political field has not changed.

Key words: party, region, resource, elections, election campaign, electorate, voters' list.

УДК 323.174(477)

Є. В. Рябінін

ЧИННИКИ ЦИВІЛІЗАЦІЙНИХ СУПЕРЕЧНОСТЕЙ В УКРАЇНІ

Стаття присвячена проблемам, які стимулюють розвиток регіоналізму в Україні, а саме мовне питання, різні погляди мешканців західних та східних регіонів щодо зовнішньополітичного курсу, різне трактування історичних подій, а саме подій Великої Вітчизняної війни. Автором висловлюється та обгрунтовується думка про важливість негайного вирішення цього комплексу проблем, аби не допустити розколу країни.

Ключові слова: регіоналізм, мова, політична криза, розкол, історія, протистояння. Схід, Захід.

Сучасний стан розвитку української держави може охарактеризуватися не лише як важкий, а доволі конфліктний. Деякі аналітики, експерти, політичні діячі вважають, що події 2004 року мали суто політичне забарвлення. Із цим можливо погодитися в деякій національній підґрунті, оскільки результати голосування чітко показали, що прихильниками прозахідного кандидата В.Ющенка були мешканці західних регіонів держави, а електоратом проросійського кандидата В.Януковича були саме мешканці південно-східних регіонів. Представники вищезгаданих регіонів відрізняються електоральними мірами, але слід зазначити, що цей політичний конфлікт мав, перш за все, уподобання, в основі яких лежать різні лінгвістичні, релігійні, історичні, геополітичні чинники ідентичності.

Питання комплексу проблем, з якими зтикається сучасна Україна, є дуже актуальним, оскільки жодна політична сила чи політик не знайшли вірне вирішення неофіційному протистоянню між східними та західними регіонами. Питанням культурно-мовного протистояння по лінії «Схід – Захід» займаються такі відомі вчені, політики та політологи як Зварич І.Т., Калитчак Р.Г., Нагорна Л.П., Симоненко В.К., Солдатенко В.Ф., Чумаченко М.Г., Рябчук М.Ю., Рудич Ф.М. Автор статті ставить перед собою завдання проаналізувати комплекс проблем, який заважає західним та східним регіонам країни виробити спільну модель розвитку держави та які використовуються різними політичними силами задля отримання необхідної кількості голосів під час виборчих кампаній.